

“Era el moment de marxar”

El garrotxí valora l'esforç del Girona per retenir-lo i vincula el fet de marxar al Racing a una “decisió personal” amb molts factors

Destaca l'evolució del club gironí des de 3a a 2a A i l'aposta actual per Rubi

Albert Dorca Masó (Olot, 23/12/1982) es prepara per viure a Santander la primera experiència en el futbol professional lluny de casa. Seduït pels dos anys de contracte d'un club que vol tornar a primera, creu que no podia deixar passar el tren.

L'acord va ser molt ràpid? No tan ràpid. A part del Racing tenia altres ofertes, i el Girona volia que renovés. S'ho va rumiar molt? Sí, bastant. Més que res, la decisió de marxar. Perquè a Girona hi estava molt bé, i costa marxar. Però amb tot el que em van plantejar en el Racing i el projecte que hi ha per tornar a primera divisió, em vaig decidir. Es van ajuntar molts factors. Diu que costa marxar de Girona. Era l'any que costava menys? Van ser molts factors. Feia molt de temps que era aquí, set anys. Sabia que si havia de marxar, una oportunitat com aquesta potser no la tindria més. Tot i estar molt i molt còmode a Girona, crec que necessitava també un canvi, veure altres coses. Viure el futbol en altres llocs. I el Racing és un equip que farà un projecte per pujar i tinc ganes de provar-ho. Havia tingut l'oportunitat de marxar altres anys. Per què no ho havia fet? Havia pogut marxar, però tampoc eren equips tan importants, i les condicions eren diferents. En aquell moment vaig creure que no compensava marxar. Ara, la retallada de pressupost a Girona hi ha ajudat? No gaire. Estic agraït al Girona perquè l'oferta que em van fer era bona. Han pesat més altres factors que no pas les retallades. Suposo que intentaràn fer un equip per estar tranquils i espero que els vagi molt bé. Entén que és un cop per al Girona, la seva marxa? És veritat que tots els anys que he estat aquí he jugat molt. M'imagino que no els agrada que marxin els jugadors als quals volen renovar. Em sap greu perquè feia molt de temps que era aquí i el Girona m'ha tractat bé sempre. Ja no només pel club, sinó per tota la gent. Sóc d'aquí, tinc la família aquí i moltíssimes coses que trobaré a faltar. Però crec que era el moment de marxar. Amb què es queda, d'aquests anys a Montilivi? El Girona ha evolucionat molt, des de tercera fins a segona A, i em sento orgullós d'haver-ne format part. És molt bonic que el Girona comenci la cinquena temporada seguida a segona A. Veure'l quan vaig arribar i veure'l ara no té res a veure. Estic molt content d'això, i espero que continuïn fent-ho tan bé per, tot i estar a segona A, no perdre l'oremus com altres clubs fan. I que continuï sent un equip familiar com ha estat sempre. Costa renovar jugadors, costa fitxar i costa rescindir. Què diria als pessimistes del Girona? De pessimistes, n'hi ha a tot arreu. Tots els equips estan tenint problemes; no només el Girona. I no només en el futbol. Per mi, apostar per Rubi és un encert. Ens coneix a tots molt bé, coneixia l'equip, i és un molt bon entrenador. A partir d'aquí, amb la gent que es queda i fent algun fitxatge, tampoc s'han de tornar bojós com fan altres equips. Serveix l'experiència del Girona mateix, que amb la gent de casa i quatre retocs es poden fer grans coses. A Matamala i Xumetra els ha provat l'experiència lluny de Girona. N'espera el mateix? Tant de bo. Tots dos s'han convertit en referents en els seus equips. S'ha demostrat que tenen prou nivell per jugar en equips grans. A Girona ho van fer bé i quan han marxat, també. Jo intentaré donar-ho tot, com he fet sempre a Girona. Miraré d'aprendre altres coses i intentar jugar al màxim nivell. Amb quin discurs arribarà a Santander? S'haurà de fer conèixer. El Racing acaba de baixar de primera i suposo que els ànims, amb tot el que ha passat en l'àmbit extraesportiu, estan crispats. Jo hi aniré amb moltes ganes de fer-ho bé, d'intentar pujar a primera i deixar una mica al marge els temes extraesportius. Ara són un equip de segona A i han de ser positius per pujar. Espanta l'embolic extraesportiu del Racing? El director esportiu [Manolo Saiz], que és amb qui he parlat, m'ha tranquil·litzat molt. M'ha explicat el projecte que hi ha i què pensen fer. Són gent prou seriosa per confiar-hi. Crec que anirà tot bé. I prefereixo centrar-me en el tema purament esportiu. Tenen clar que volen tornar a primera de seguida. Sí, és el que em van dir. Volen fer un equip competitiu per pujar. Sabem que no és gens fàcil, i menys per a un equip acostumat a estar a primera. S'hi

veu, a primera?Sí. I tant! Faré tot el possible per ser-hi. El Racing em dóna la possibilitat de lluitar per aquest objectiu, i tant de bo l'assolim.Hi havia gaires més ofertes?Sí, alguna altra. No només de la lliga espanyola sinó també de l'estranger. Valorant-ho tot, el Racing potser era el que més interès tenia, i parlant-ne amb ells i la família, m'he decidit.El Girona ho tenia difícil per retenir-lo?No és culpa seva. Ha estat una decisió meva. Ells han fet un esforç perquè em quedés. És difícil intentar renovar la gent quan hi ha clubs importants que s'hi interessin. I és més una decisió meva personal. S'han ajuntat molts factors perquè hagi decidit provar una altra cosa. Tinc ganes de provar-ho.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 03-07-2012 Pàgina 49

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/8-esports/52-futbol-catala/556342-era-el-moment-de-marxar.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mEsports&utm_source=rss&utm_medium=mEsports&utm_campaign=rss